RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 78.754 van 16 februari 1999
in de zaak A. 81.060/XII-1726.

In zake : Marie-Rose WUYCKENS,
die woonplaats kiest bij
advocaten A. MOMBAERTS, R. VANDEBROEK en J. MOMMAERTS,
kantoor houdende te LEUVEN,
J.P. Minckelersstraat 19

tegen :

de stad LEUVEN,
dat woonplaats kiest bij
advocaat B. BEELEN,
kantoor houdende te LEUVEN,
Justus Lipsiusstraat 20 A.

D E R A A D V A N S T A T E, XIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Marie-Rose WUYCKENS op 10 november 1998 heeft ingediend om aan de stad Leuven een dwangsom op te leggen wegens het in gebreke blijven om uitvoering te geven aan het arrest nr. 73.744 van 19 mei 1998 waarbij de Raad van State het besluit van 23 oktober 1997 van het college van burgemeester en schepenen van de stad Leuven tot behoud van haar ongunstig-positieve evaluatie vernietigd heeft;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur F. DE BUEL;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 8 december 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 5 januari 1999;

Gehoord het verslag van staatsraad A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van advocaten R. VANDEBROEK en P. LUYPAERS, die verschijnen voor verzoekster, en van advocaat D. SOCQUET, die loco advocaat B. BEELEN verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur F. DE BUEL;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, en artikel 36 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1.1. Overwegende dat verzoekster, ambtenaar in dienst van de stad Leuven, sinds juni 1996 aangesteld is als waarnemend diensthoofd van de dienst jeugd, onderwijs en welzijn van het stadsbestuur; dat in mei 1997 te haren opzichte de statutair voorgeschreven evaluatieprocedure op gang gebracht werd met een voor verzoekster ongunstige ontwerp-evaluatie en dat die procedure uitgelopen is op de eindbeslissing van 23 oktober 1997 van het college van burgemeester en schepenen om, bij wege van de verwerping van het beroep dat verzoekster had ingesteld tegen het besluit van 5 september 1997 van haar beoordelaars om haar "ongunstig-negatieve" beoordeling om te zetten in een "ongunstig-positieve" beoordeling, haar een "ongunstig-positieve evaluatie" te geven; dat inmiddels, door middel van een nota van 30 juni 1997, de stadssecretaris aan verzoekster medegedeeld had dat zij "gemuteerd wordt van de dienst onderwijs naar de dienst secretariaat met ingang van 1 juli 1997" teneinde daar bepaalde taken uit te voeren en dat de taak van vertrouwensambtenaar aan een ander personeelslid wordt opgedragen;

Overwegende dat verzoekster geen stappen ondernomen heeft om de in de nota van 30 juni 1997 van de secretaris vervatte beslissingen, o.m. de mutatiebeslissing, ongedaan te maken; dat zij zich wel altijd is blijven verzetten tegen de verschillende voor haar ongunstige tussenbeslissingen met betrekking tot haar evaluatie en dat zij uiteindelijk ook een annulatieberoep ingesteld heeft tegen het evaluatie-eindbesluit van 23 oktober 1997 van het college van burgemeester en schepenen; dat de Raad van State met het arrest nr. 73.744 van 18 mei 1998 dat collegebesluit vernietigd heeft;

1.2.1. Overwegende dat verzoekster, na ontvangst van het arrest nr. 73.744, de verwerende partij op 14 september 1998 aangemaand heeft het arrest uit te voeren door (1) haar "een gunstige evaluatie te verlenen met retroactieve werking tot op 17 mei 1997", door (2) "de mutatie (...) d.d. 30 juni 1997, met ingang van 1 juli 1997, onmiskenbaar verbonden met de eraan voorafgaande ongunstig-negatieve evaluatie, retroactief te herstellen in haar op datum van 30 juni 1997 beklede betrekking" en door (3) "dit herstel gepaard te laten gaan van alle in het voordeel van mevrouw WUYCKENS verbonden implicaties, ondermeer op financieel vlak";

1.2.2. Overwegende dat de raadsman van de verwerende partij bij brief van 16 september 1998 op die aanmaning geantwoord heeft, enerzijds dat de mutatie van verzoekster naar de dienst secretariaat geen uitstaan heeft met de ongunstig-positieve eindevaluatie die slechts twee maanden nadien tot stand gekomen is en, anderzijds dat bij toepassing van het evaluatiereglement de door de Raad van State vernietigde ongunstig-positieve evaluatie "thans aanzien (moet) worden als zijnde ’gunstig’ zodat ’het arrest volledig werd uitgevoerd’";

2. Overwegende dat verzoekster van oordeel is dat het gezag van gewijsde verbonden aan het arrest nr. 73.744 van 19 mei 1998 er de verwerende partij toe verplicht om een aantal beslissingen te nemen; dat zij die beslissingen wil afdwingen door de veroordeling te vragen van de verwerende partij tot het betalen van een dwangsom van 100 000 frank per dag vertraging bij de volledige uitvoering van het arrest; dat de beslissingen die zij beoogt erin bestaan :

> "- haar met retroactieve werking tot 17 mei 1997 een uitdrukkelijke positieve evaluatie te verlenen,
> - de mutatie van 30 juni 1997 'retroactief in te trekken en haar retroactief te herstellen in haar op datum van 30 juni 1997 beklede functie'
> - 'dit herstel gepaard te laten gaan met alle (...) implicaties, onder meer op financieel vlak'
> - 'na te laten een open te verklaren plaats op de Dienst Welzijn en Gezondheid van het Stadsbestuur Leuven, vacant te verklaren en aldus verzoekende partij, aan wie retroactief de gunstige evaluatie dient toegekend, de gelegenheid te bieden voor deze plaats te kandideren'";

3. Overwegende dat de verwerende partij opmerkt dat het arrest nr. 73.744 van 19 mei 1998 de aan verzoekster toegekende evaluatie vernietigd heeft en dat na die vernietiging, om reden dat het college van burgemeester en schepenen binnen dertig dagen na de kennisneming van het vernietigingsarrest geen nieuwe beslissing heeft genomen over het beroep dat verzoekster bij hem had ingesteld tegen de beslissing van 5 september 1997 van de beoordelaars, en zulks overeenkomstig artikel 84, tweede lid, van het stedelijk evaluatiereglement, stilzwijgend een voor verzoekster gunstige beslissing tot stand gekomen is zodat verzoekster thans over een gunstige evaluatie beschikt, wat ook bewezen wordt doordat zij aan verzoekster reeds de geldelijke voordelen heeft toegekend die met een gunstige evaluatie verbonden zijn; dat volgens haar het annulatiearrest op dat vlak volledige uitvoering gekregen heeft;

Overwegende dat de verwerende partij vervolgens stelt dat verzoekster niet aantoont welke andere "repercussies of gevolgen" het vernietigingsarrest nog met zich zou moeten brengen; dat immers het voorwerp van het annulatieberoep beperkt was tot het besluit van 23 oktober 1997 van het college van burgemeester en schepenen en de mutatiebeslissing in geen geval als "een gevolg" van de toegekende evaluatie gezien kan worden; dat zij teneinde het bestaan van een verband tussen het mutatiebesluit en haar evaluatie te ontkennen betoogt dat de evaluatiebeslissing genomen is op 23 oktober 1997, terwijl de mutatie dagtekent van 1 juli 1997, dat "op geen enkel ogenblik" de evaluatie en de mutatie met elkaar in verband gebracht zijn en dat de mutatiebeslissing niet met een annulatieberoep bestreden is geworden;

4.1. Overwegende dat de Raad van State met het arrest nr. 73.744 van 19 mei 1998 de evaluatie-eindbeslissing van het college van burgemeester en schepenen, genomen op 23 oktober 1997, vernietigd heeft; dat ten gevolge van die vernietiging en het erbij horend herstel van het status quo ante, het college van burgemeester en schepenen opnieuw geconfronteerd werd met het door verzoekster op 11 september 1997 ingediende beroep tegen de evaluatie die de beoordelaars haar op 5 september 1997 hadden toegekend, en waarover het college, daar het daar optreedt als een administratieve beroepsinstantie, verplicht uitspraak moet doen; dat voor het college dienvolgens, na de vernietiging van zijn besluit van 23 oktober 1997 wegens ontstentenis van motieven, de verplichting ontstaan is om zich opnieuw over hetzelfde beroep uit te spreken; dat aldus bezien, voldaan is aan de voor het opleggen van een dwangsom door artikel 36, § 1, van de Raad van State-wet gestelde voorwaarde dat het herstel van de wettigheid "inhoudt dat de vernietiging (...) gevolgd moet worden door een nieuwe overheidsbeslissing of overheidshandeling";

4.2.1. Overwegende dat artikel 84 van de aanwervings- en bevorderingsvoorwaarden van het stadspersoneel luidt als volgt :

> "Het beroepsorgaan doet binnen dertig kalenderdagen na ontvangst van het beroepsschrift uitspraak. (...). Bij ontstentenis van uitspraak binnen de gestelde termijn wordt de beslissing geacht gunstig te zijn voor het personeelslid";

Overwegende dat overeenkomstig die bepaling, de bevoegdheid van het college van burgemeester en schepenen om de op hem rustende verplichting na te komen aan een strikte termijn gebonden is, bij het verstrijken waarvan stilzwijgend een voor het personeelslid gunstige beslissing geacht wordt tot stand te zijn gekomen; dat, aangezien de verplichting om een beslissing te nemen die voortvloeit uit een vernietigingsarrest niet meer kan gekoppeld worden aan de datum van het administratief beroep dat de betrokkene heeft ingesteld, de termijn om te beslissen in dat geval niet berekend moet worden vanaf de ontvangst van het beroepschrift maar wel vanaf de kennisneming van het vernietigingsarrest;

4.2.2. Overwegende in dit geval dat het arrest nr. 73.744 van 19 mei 1998 op 2 juni 1998 aan de raadsman van de verwerende partij, bij wie zij woonplaats had gekozen, ter kennis gebracht is; dat de verwerende partij, waar zij in haar nota met opmerkingen betoogt dat het bestuur er niet voor geopteerd heeft "om de procedure te hernemen daar waar deze volgens het arrest van de Raad van State ’fout’ is gelopen" maar dat het college van burgemeester en schepenen er de voorkeur aan gegeven heeft, door geen nieuw besluit te treffen, het evaluatiereglement zijn volle toepassing te geven - element dat ook reeds besloten lag in het aan verzoekster gegeven antwoord op haar aanmaning van 14 september 1998-, erkent dat het college van burgemeester en schepenen de termijn waarbinnen het formeel een beslis-

sing vermocht te nemen heeft laten verstrijken; dat derhalve het besluit zich opdringt dat de in mei 1997 opgestarte evaluatieprocedure definitief afgesloten is met een voor verzoekster gunstige beslissing;

4.2.3. Overwegende dat met die stilzwijgende beslissing van het college van burgemeester en schepenen verzoekster het rechtsherstel, waartoe het gezag van gewijsde van het arrest nr. 73.744 de verwerende partij verplichtte, gekregen heeft en dat een expliciete beslissing van het college ter zake alleen een overbodige bevestiging zou kunnen zijn van de rechten die het evaluatiereglement zelf aan verzoekster toekent; dat vanuit dat oogpunt de vordering, in de mate dat zij erop gericht is vastgesteld te zien dat verzoekster ertoe gerechtigd is alle voordelen te genieten van een gunstige evaluatie, onontvankelijk is;

5.1. Overwegende dat verzoekster van oordeel is dat de vernietiging van haar ongunstig-positieve evaluatie ook gevolgen heeft op de beslissing van 30 juni 1997 van de stadssecretaris om haar in een andere dienst tewerk te stellen, in die zin dat de vernietiging van het evaluatiebesluit voor de verwerende partij de verplichting inhoudt om haar mutatie ongedaan te maken;

5.2. Overwegende dat die stelling van verzoekster niet bijgevallen kan worden; dat in beginsel een evaluatiebeslissing los staat van een dienstaanwijzing; dat verzoekster zelf niet vooraleer zij op 14 september 1998 de verwerende partij aangemaand had om het vernietigingsarrest van 19 mei 1998 uit te voeren, het verband tussen de twee beslissingen heeft gelegd; dat zij ook in het annulatieberoep dat geleid heeft tot het arrest nr. 73.744 op geen enkele wijze haar mutatie onder de aandacht heeft gebracht, bijvoorbeeld om haar belang bij dat beroep te beklemtonen; dat vervolgens uit

geen enkel gegeven van het dossier blijkt dat de verwerende partij de beide zaken onlosmakelijk met elkaar verbonden heeft door de mutatiebeslissing te beschouwen als het rechtstreeks en uitsluitend gevolg van de stellingen die tot dan ingenomen waren in het evaluatiedossier; dat voor zover vastgesteld kan worden dat de mutatie van verzoekster -beslist op 30 juni 1997- zich situeert in de periode dat zij -op 27 juni 1997- in kennis werd gesteld van het "ontwerp van evaluatieverslag" dat op 17 mei 1997 opgemaakt was door haar beoordelaars en waarin de kwalificatie "ongunstig-negatief" was voorgesteld, zulks nog niet aantoont dat tussen die twee beslissingen een juridisch verband bestaat dat daarenboven zo nauw is dat de vernietiging van de eindbeslissing over haar evaluatie onontkoombaar iedere rechtsgrond aan de mutatiebeslissing ontneemt;

Overwegende dat in die omstandigheden de vernietiging van de evaluatie van verzoekster voor de verwerende partij geenszins de verplichting heeft doen ontstaan om de mutatiebeslissing te heroverwegen, laat staan om ze in te trekken; dat de verwerende partij dan ook door middel van een dwangsom niet gedwongen kan worden tot het nemen van een beslissing die zij op grond van het gezag van gewijsde van het vernietigingsarrest niet verplicht is te nemen; dat ook in dat opzicht de vordering onontvankelijk is,

B E S L U I T :

<u>Enig Artikel</u>.

De vordering tot het opleggen van een dwangsom wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zestien februari 1900 negenennegentig, door de XIIe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
	J. BAERT,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

S. DOMS. **J. DE BRABANDERE.**